

kladivar

glasilo proizvajalne OZD KLADIVAR Žiri

Letnik 9

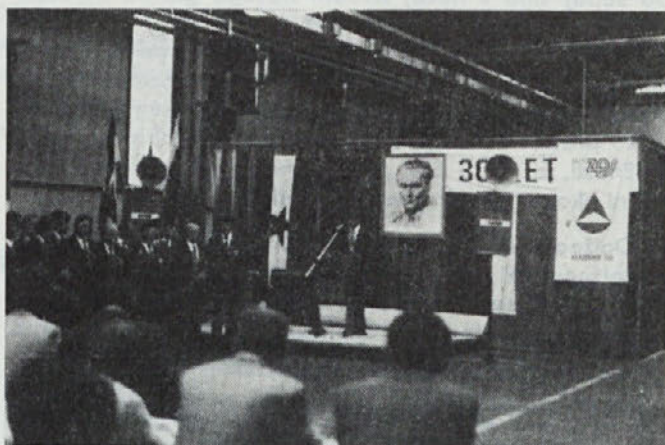
Številka 5

Žiri, oktober 1979

PRAZNOVALI SMO 30 LETNICO USTANOVITVE PODJETJA

Prejšnji mesec – natančneje 21. in 22. septembra smo praznovali 30 letnico ustanovitve naše delovne organizacije.

bila odprta tri dni in vseskozi ni manjkalo obiskovalcev. V soboto, 22. 9. smo z govorom predsednika delavskega sveta naše OZD pričeli osrednjo proslavo. Tov. Starman

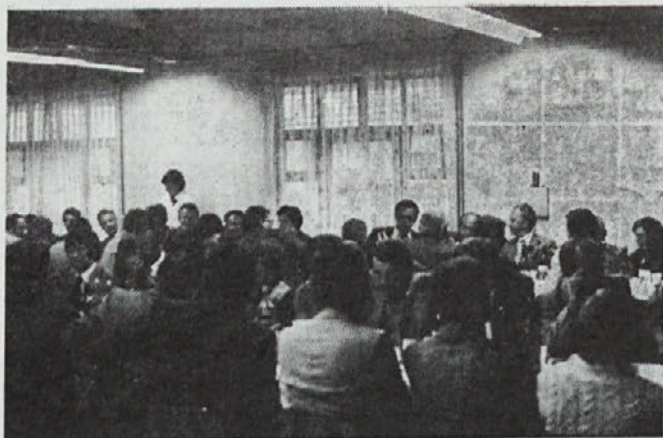
30 let ni ravno časovno kratko obdobje, zato je že skoraj običajno, da se ob takih priložnostih z raznimi prireditvami proslavlja, vsem krajanom in ostalim sodelavcem pa skozi te prireditve prikaže prehojeno pot, ki ni bila lahka in dosežene rezultate.

Tako smo že v petek priredili organiziran ogled naših delovnih prostorov. Krajanje so imeli posebno priložnost videti proizvodni proces, dela na posameznih strojih, ob tem pa so jim naši strokovni vodiči nudili potrebno razlago. Obisk je bil nad pričakovanjem, kar dokazuje, da smo s svojim proizvodnim programom ne samo potrebni naši strojni industriji, ampak tudi zanimivi za najširši krog ljudi. Tako lahko v bodoče upravičeno pričakujemo priliv mladih kadrov.

Z velikim zanimanjem so si ogledali tudi razstavo del naših umetnikov – samorastnikov. Predvsem so bili prijetno presenečeni nad kvaliteto posameznih slikarskih del, kakor tudi nad številom razstavljalcev, saj je večini znano, da smo številčno majhen kolektiv. Razstava je

je v kratkem govoru prisil prehojeno pot, ostali govorniki: tov. Petrič Peter – predsednik izvršnega sveta ob-

činske skupščine Škofja Loka, ki je imel slavnostni govor, prof. dr. Viktor Prosen – dekan fakultete za strojništvo in tov. Boštjan Barborič – predsednik kolektivnega poslovnega organa Združenih podjetij strojegradnje, pa so govorili o pomenu in mestu, ki ga ima Klavdivar v naši strojegradnji.

Kulturni program z nekaj recitacijami in zapetimi pesmi, ki jih je zapel združeni zbor žirovskih podjetij, pa je popestril sicer kratko proslavo.

Po končani proslavi pa smo se ob zvokih domače glasbe, dobre jedi in pijače veselili do poznega večera. Ob tej priliki se iskreno zahvaljujemo vsem tistim, ki so nesebično pomagali pri organizaciji in izvedbi proslave.

J. P.

PRAVICA DO SAMOUPRAVLJANJA

Do sedaj smo v nekaj izvodih našega glasila nanizali nekatere pravice delovnih ljudi in občanov, ki jih bomo v nadaljnjih izvodih nadaljevali. Sedaj pa se dotaknimo še nekaj dolžnosti človeka in občana, ki jih vsi preradi pozabljamo in v večinoma primerov poznamo samo pravice za svojo osebno korist, pozabljamo pa na dolžnosti, ki so še bolj pomembne in važne za naš nadaljni ekonomsko-družbeni napredek.

a) Dolžnost spoštovati ustavo in zakon je ena prvih dolžnosti, ki jo moramo izpolnjevati. Dolžnost vsakega delovnega človeka in občana je, da se ravna po ustavi, samoupravnih aktih in drugih predpisih. Brez spoštovanja ustavnosti in zakonitosti v družbi ne bi bilo potrebnega reda, s čimer bi bil ogrožen razvoj socialistične samoupravne družbe.

Vsi državni organi in organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti opravljajo svoje pravice samo na podlagi ustave. Nihče si ne more prilaščati pooblastil, če mu jih niso v skladu z ustavo in na njeni podlagi poverili delovni ljudje ali skupščina družbenopolitičnih skupnosti. Nihče ne sme uporabljati proti drugemu prisile in ne sme omejevati njegovih pravic razen v primerih in v postopku, ki ga predpisuje zakon. Vsaka samovolja je protiustavna in kazniva.

b) Pomembna dolžnost je obramba domovine. Vendar pa je obramba domovine nedotakljiva in neodtujljiva pravica.

c) Med znanimi dolžnostmi je dolžnost prispevati za pokrivanje materialnih potreb družbe. Ta dolžnost se izvaja na podlagi dveh ustavnih načel: prvič, da vsakdo prispeva pod enakimi pogoji, kakor prispevajo drugi, in drugič, da vsakdo prispeva v sorazmerju

s svojimi materialnimi možnostmi. Zadnja leta smo pričeli ustanavljati samoupravne interesne skupnosti (SIS), ki so dobile svoje samostojne vire financiranja. Tako se je financiranje teh zadev začelo izločati iz proračunov družbenopolitičnih skupnosti in se ta področja financirajo po samoupravni poti, praviloma po samoupravnih interesnih skupnostih.

V ta namen plačujejo občani in delovni ljudje določene prispevke. Prispevki za SIS-e se plačujejo tako iz osebnih dohodkov kot tudi iz dohodka organizacije združenega dela.

Glede na to, da je financiranje nekaterih družbenih potreb izločeno iz proračuna, se uporablja proračun družbenopolitičnih skupnosti za financiranje tistih splošnih družbenih potreb, ki se ne financirajo na samoupravni podlagi. Vsaka družbenopolitična skupnost ima svoj proračun. V proračun se stekajo davki in druge davščine, ki jih plačujejo delovni ljudje in občani iz svojih osebnih dohodkov ter iz dohodka organizacij združenega dela.

Določene skupne potrebe financirajo občani tako, da zbirajo sredstva v obliki samoprispjevka.

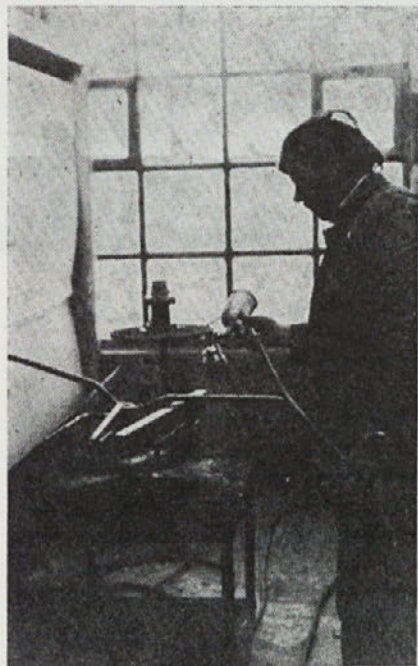
Takse so oblika dajatev, ki jih plačujejo občani in organizacije na podlagi zakona za storitve državnih organov (upravne in sodne takse).

Carina je oblika dajatve, ki se plačuje pri uvozu blaga. Carina se steka v zvezni proračun.

Vanjo Mole

NEKAJ O VARSTVU

Socialistična Jugoslavija si je že med samo obnovo od okupatorja popolnoma uničene gospodarske

baze prizadevala, da zagotovi delovnim ljudem primerno varnost pri

delu. Zaradi hitrega gospodarskega razvoja je dala znanost tudi mesto razvoju varstva pri delu, ki so ga strokovnjaki postavili na primereno mesto. Učinkovito preprečevanje nesreč pri delu dandanes ni več možno z rutinskim delom in ukrepi ampak je plod dela širšega strokovnega tima ob upoštevanju vseh predpisov. Cilj vsega je pravzaprav pripraviti delavcu pogoje, da bo s čim manjšim naporom čim več in **varno** ustvarjal.

Temeljni in republiški zakon o varstvu pri delu in z njim v zvezi izdani predpisi določajo obveznosti organizacij pri izdajanju ukrepov za varstvo pri delu.

Uvajanje sodobne tehnologije, delovnih priprav in naprav, delovnih in drugih postopkov pa zahtevajo od delavca širše osnovno znanje, večja psihična in fizična izpostavljanja in strogo spoštovanje vseh varnostnih predpisov.

Kako pa kaj v naši DO?

Analiza nesreč v preteklem obdobju je pokazala, da so se pojavljale nesreče pri mlajših delavcih in na tistih delovnih opravilih, kjer so

predpisana zaščitna sredstva (očala, zaščitne rokavice).

Kaj je vzrok:

Morda ni spoznal, da je tudi njegovo bodoče delo oziroma delovno mesto pomembno kot posamezni člen v celotni verigi in je odsotnost zaradi nesreče še kako pomembna. Morda so se malomarno odklanjala zaščitna sredstva, češ meni se ne more nič pripetiti. Toda temu ni tako!

Res, da ni veliko odsotnosti z dela zaradi nesreč pri delu, res je pa, da se pa vsak izostanek v mali organizaciji še kako pozna pri realizaciji plana.

Preselili smo se v nove prostore, delovni pogoji so se normalizirali, imejmo pa tudi pravilen odnos do opreme in strojev. Urejene omare, garderobe in osebna higiena je kazalec našega spoštovanja, reda, predpisov in kulture. Poudariti je treba, da imajo nekateri posamezniki nepravilen in malomaren odnos do opreme in zlasti še do osebne higiene.

Andrej Starman

RAZPIS „INOVATOR“ ŠKOFJA LOKA ZA LETO 1979

Nagradno akcijo INOVATOR Škofja Loka izvajamo letos prvič v naši občini. Namen akcije je vzpodbujanje ustvarjalnosti in inventivne dejavnosti v slehernem delovnem človeku. Z inovacijsko dejavnostjo kot sestavino ZD bomo poleg ekonomskih učinkov dosegli osvobajanje človeka, zmanjšali razliko med umskim in fizičnim delom, nagradili delavca po delu ter varnejše in smotrnejše uporabljati sredstva za delo.

S podelitvijo nagrad in priznanj bomo stimulirali tri najuspešnejše inovatorje v občini v višini 7.000, 5.000 in 4.000 din ter dve delovni organizaciji s podelitvijo plaket. Nagradno akcijo vodijo občinski komite SZDL, občinski sindikalni svet in Raziskovalna skupnost občine Škofja Loka.

Objava razpisa:

1. Za nagrado „INOVATOR“ Škofja Loka in plaketo Najuspešnejši DO lahko kandidirajo vsi delavci in DO v občini Škofja Loka, ki so v letu 1979 uresničili svoje dosežke na področju inovatorstva.
2. Nagrade in plakete se podelijo v okviru praznovanja občinskega praznika.
3. Kandidate za nagrado „INOVATOR“ lahko predlagajo:
  - komisija za inovacije ali drugi odbori za inventivno dejavnost pri TOZD oz. DO
  - delavski sveti TOZD ali DO
  - družbenopolitične organizacije

- društva DIATI, LT, DIT, strokovna društva
  - posamezniki
4. DO, ki imajo organizirano inovacijsko dejavnost lahko predlagajo:
    - komisija za inovacijsko dejavnost oz. drugi odbori za inventivno dejavnost
    - DS DO ali TOZD
  5. Prijava v pisni obliki za inovacije naj vsebuje:
    - osebne in splošne podatke prijavitelja
    - kratek opis in risbo prijavljene inovacije
    - podatke za vrednotenje inovacije: ekonomska korist oz. vrednost prihranka, uporabnost, izvirnost
    - pogoji nastanka inovacije, pomembnost za stabilizacijo
    - dokazilo, da je inovacijo obravnavala pristojna komisija.
  6. Prijava v pisni obliki za DO:
    - splošni podatki o DO (firma, število zaposlenih, dosežen dohodek 1979, planirani dohodek)
    - število prijavljenih inovacij v letošnjem letu
    - število nagrajenih inovacij, velikost nagrade
    - učinki inovacij
    - organiziranost inovacijske dejavnosti v DO.
  7. Razpisna komisija bo v skladu s kriteriji (ekonomska korist, uporabnost predloga, koristnost) ter pogoji nastanka inovacije vrednotenih v pravilniku o podeljevanju nagrad opredelila tri najuspešnejše

ustvarjalce.

8. Dve najuspešnejši DO bosta izbrani na osnovi kriterijev: % inovacij na zaposlenega, % nagrajenih inovacij, ustvarjen inovacijski dohodek, organizacija inovacijske dejavnosti v DO.
9. Posamezniki lahko nastopajo tudi z več inovacijami

v istem letu.

10. Razpis, rezultati in nagrajenci bodo objavljeni v javnih sredstvih obveščanja.
11. Razpis velja do 1. decembra 1979.
12. Prijave zbira Raziskovalna skupnost Škofja Loka, SIS, kjer lahko dobite tudi vse dodatne informacije.

IZLET NA KOROŠKO

Ne preveč lepega poletnega jutra je odpeljal avtobus izpred naše delovne organizacije proti Kranju. Na nekaterih postajah je vstopilo še nekaj izletnikov, a zadnji je vstopil v Kranju, in sicer vodič. Ostali so prazni sedeži, spraševala sem se zakaj. Vsi smo bili preko naše sindikalne organizacije dobro in velikokrat obveščeni. Izlet je bil na izbiro, na naše morje, v toplice ali na Koroško. Večina članov našega kolektiva je izreklo željo – pojdimo na Koroško in tako smo se odpeljali pod odličnimi pogoji na lep izlet. Vsem je bilo znano, zastoj je bilo potovanje in kosilo, a sedeži so bili prazni. Kje je vzrok, saj tolikokrat slišimo govorice, da naš sindikat ne organizira nič, kje so danes tisti, ki znajo včasih po krivici obsojati naše organizacije, ki se včasih še preveč trudijo za nas, mi pa stojimo nemo, kakor da res ne bi bilo nič.

Premišljevala sem, zakaj so se izleta udeležili v glavnem ljudje iz proizvodnje. Res škoda, saj ravno ob takih prilikah spoznaš človeka kot človeka in ne samo delavca, ki dela za strojem od 6. do 14. ure. Verjetno je bilo že veliko naših članov kolektiva na tej poti, nekateri z višjim življenjskim standardom pa to ni potrebno, saj je veliko lepše sesti v avtomobil in se odpeljati s svojimi najdražjimi na izlet.

Naj bo tega dovolj, sedaj pa še nekaj o samem potovanju. Pot smo nadaljevali mimo Tržiča do mejnega

prehoda Ljubelj. Po formalnem pregledu na meji, smo nadaljevali pot do Podlubelja, kjer smo se ustavili za kratek čas. Pot nas je vodila proti Celovcu in Gosposvetskemu polju. Ogledali smo si kulturno-zgodovinske znamenitosti in to cerkev ter krstilnico. Tu je bilo središče kneževine Karantanije od 7. do začetka 15. stoletja. Svetovno središče kneževine je bil Vrbski grad, cerkveno pa pri Gospe Sveti. Za tem smo si ogledali še knežji prestol, kjer so ustoličevali karantanske kneze, zadnjega so ustoličili leta 1914. Z gosposvetskega polja smo se peljali nazaj mimo Celovca, potem ob Vrbskem jezeru do Bilčevsa. Tu smo imeli kosilo in daljši postanek. Videli smo, da so tu skoraj sami Slovenci, vodič je tudi povedal, da je to najbolj slovenska občina na Koroškem. Po kosilu in počitku smo nadaljevali pot iz Bilčevsa, mimo rojstnega kraja skladatelja Antona Jobsta, skozi Beljak do avstrijsko-italijanske meje. Po krajšem postanku na meji smo v nekaj minutah že bili v Trbižu. Nekateri smo si ogledali mesto, drugi so šli zapravljat ostanke deviz. Pozno popoldne smo se zbrali pri avtobusu in se namenili zapustiti Italijo. Iz Trbiža smo šli preko mejnega prehoda Rateče, od tu pa po najbližji poti proti domu.

Julijana Leskovec

LETNE ŠPORTNE IGRE ZPS

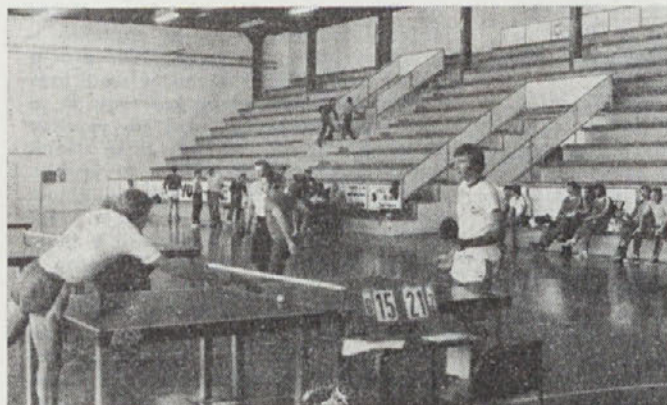

Letošnje igre ZPS-a, pete po vrsti, je organiziral RIKO iz Ribnice. Trajale so dva dni in sicer 7. in 8. septembra. Prvi dan so tekmovalе ekipe moških v kegljanju in balinanju. Kegljači so se uvrstili na 10. mesto, kar je v tako hudi konkurenci kar lep uspeh, upoštevati pa moramo tudi slabe pogoje za treniranje, saj je najbližje

kegljišče v Škofji Loki.

Balinarji so bili 6 – 7, kar je nekoliko pod pričakovanji. Izgleda, da niso imeli svojega dneva, saj so izgubili z RIKOM, katerega so prejšnja leta zlahka premagovali. Drugi dan smo prispeli v Ribnico še tekmovalci drugih disciplin. Takoj po prihodu smo šli vsi tekmovalci v

spremljavo godbe na pihala v povorki skozi Ribnico do doma JNA, kjer je bila slavnostna proslava. Po zaključku smo odšli vsak na svoj tekmovalni prostor, kjer so se vršila tekmovanja do srede popoldneva.

Precej uspešne so bile kegljačice, če upoštevamo, da sta imeli Martina in Marina po enoletnem premoru za sabo le en trening. Uvrstile so se na 6. mesto.

Solidno so se uvrstili nogometaši, strelci in tekmovalci namiznega tenisa nekje na sredino. Manj sreče so imele strelke, ki so bile zadnje in šahisti, ki so se uvrstili na predzadnje mesto. V skupni uvrstitvi smo bili od 15

ekip na 8. mestu, torej smo dosegli za dve mesti boljše uvrstitve, kot lansko leto, vsekakor kar lep uspeh. Pri uvrstitvi je pomembno, da imamo vse ekipe kompletne, ker tudi zadnje uvrščene prinesejo nekaj točk. Nekaj težav smo imeli pri sestavi ženskih ekip, na koncu pa se je „vse srečno“ izteklo, čeprav bi bilo lahko bolje. Kot vselej po končanem tekmovanju, smo govorili, da se bomo za drugo leto začeli prej pripravljati . . .

Dana Dolenc

SINDIKALNI PIKNIK

Nekega dne se je na oglasni deski v našem podjetju pojavilo vabilo, ki je bilo tako pomembno, da je po delavnicah kar završalo. Tega kosa papirja sploh ne bi bilo vredno omenjati, če na njem ne bi bila zapisana zares važna stvar. Pa ne mislite, da je papir vabil člane našega kolektiva na kakšen zbor delovnih ljudi, ali pa celo na javno razpravo o samoupravnem sporazumu tem in tem! Kje pa! Le kdo se dandanes še zanima za razne zборе in seje, statute in akte, referendume in simpozije, pa ZISE in SISE, ter podobno samoupravljalško navlako. Na vabilu je bila zapisana veliko važnejša stvar od pravkar naštetih, skratka, bila je tako pomembna, da se je tikala prav vseh samoupravljalcev v našem podjetju. Da pa ne bom predolgo preizkušal vaše potrpežljivosti, naj kar takoj povem, da je papir na oglasni deski vabil vse „Kladivarce“ na sindikalni piknik – po slovensko naj bi ta beseda pomenila „požrtija na prostem“. Vršil naj bi se v soboto, dne tega in tega, na Peskovem griču, trajal pa naj bi od treh popoldan pa do poznih nočnih ali zgodnjih jutranjih ur. Ni čudno, če so se po oddelkih takoj sestali zbori delovnih ljudi in pričeli z javno razpravo o bližajočem se dogodku.

Vsesplošne priprave so se pričele že med tednom. Medtem ko so vrli sindikalisti nabavljali hrano, pijačo in se ubadali z ostalimi organizacijskimi težavami, so drugi pričeli s pospešenim treningom, katerega so opravljali na vežbališčih Katnikove ter Županove go-

stilne. Nekateri najbolj zagnani so s treningom pričeli že med delovnim časom, kar je sicer nekoliko zmanjšalo njihovo storilnost pri delu, močno pa je povečalo njihovo zdržljivost na pikniku, kar so v soboto tudi praktično dokazali. Našli pa so se celo taki, kateri so pri priči pričeli s stradanjem. Na malico v podjetju niso več hodili, doma so pojedli le polovico kosila, za večerjo pa so šli spat. Vse to so počeli z namenom, da bi na pikniku lahko pospravili v svoja kurja pokopališča čimveč bederc in kotleto, kar se jim je seveda tudi posrečilo.

Tako je med mrzličnimi vsestranskimi pripravami napočil obljubljeni težko pričakovani dan. Sindikalni odbor – čudno, da šteje samo štiri člane, ko pa je bilo vendar izvoljenih deset – se je sestel že zgodaj popoldne, natovoril kombi z raznovrstno hrano in se odpravil skozi Žiri. Mimogrede so se ustavili še pri „Homcu“, kjer jih je čakala pošiljka valjaste in podolgovate oblike. Odbornik, ki se na te reči menda spozna, je izjavil:

„Radenske in sokov preveč,
vina premalo“.

Glej ga hudirja, tega odbornika, na tem področju pa res mora biti izvedenec, ker so se njegove preroške besede uresničile. Potem je kombi – to ime zasluži samo po obliki, drugače pa je zanj še ime „kripa“ predobro – odpoval mimo „Štefana“ proti „Pesku“. Tu je zavil na grič, kjer naj bi se odvijalo velepomembno dejanje. „Kripo“ so zapeljali za grm, jo raztovorili in opravili še vsa ostala dela, ki so bila

potrebna za nemoten potek tako važne stvari, kot je sindikalni piknik.

Po končanih pripravah so se odborniki za kratek čas oddahnili. Pa kako, da se ne bi, tamkaj na začetku vrsniških Drag in daleč stran od hrupnih Žirov. Prelepa jasa, obdana z drevjem, je bila vsa obsijana z žarki sonca. Gosta praprot je že zardela v rumenorjavih jesenskih barvah. Med praprotjo je tu in tam kukala na plan kaka brezovka, lisička ali štorovka. Pogled proti Goropekam, Žirovskemu vrhu in dalje proti Blegošu je bil čudovit. V gozdu, ki obdaja Peskov grič, je vladala spokojna tihota, le od časa do časa je rahel veterc zganil veje starih smrek in završal v hrastovem listju. Skratka, kraj je bil kot nalašč za oddih človeka, ki se želi odpočiti v tihi naravi od hrupa, naglice in skrbi, ki ga preganjajo v dolini.

No, ta idila ni dolgo trajala, Polagoma so začeli prihajati „Kladivarci“ z vseh strani. Tisti, ki so imeli prave številke so se pripeljali kar z avtomobili, drugi pa seveda peš. Tako so združili prijetno s koristnim. Grič je naenkrat oživel. Sprva je bilo razpoloženje na ničli, kar je bila zasluga stroge sindikalistke, katera je ljubosumno čuvala stekleni tovor v kombiju. Razpoloženje pa so dvignili tisti, kateri so prihajali peš, in so pri „Pesku“ spraševali za pot. Da jih je ob tem spraševanju tudi spekle v grlu, je menda razumljivo, zato pa so prišli na grič že kar primerne volje. Tudi stroga sindikalistka pri duha omehčala in tako se je razpokombiju se je pod vplivom hudobnega

loženje dvignilo na primerno raven.

Od tam, kjer sta pekača postavila svojo delavnico, se je dvigal gost dim. Zlobneži so temu mestu pravili „Krematorij, TOZD Peskov grič“. Drugače pa je človek bil na tem mestu postrežen kot se spodobi. Če je dobil črno, osmojeno in prežgano kurje bedro, ga je pri priči lahko zamenjal za še surov in krvav svinjski zrezek. Skratka, pri pekačih je bilo vsega na pretek – tu so mišljene steklenice, ki sta jih pekača imela na zalogi, ne pa dobro in okusno pečeno meso. Okajena pa sta bila pekača tako – v obeh mislih – da ju še teden dni po tistem ni pičil noben komar.

Ko se je temperatura dvignila na zaželjeno višino, so se pričele športne igre. Tu ne mislim prevalov, premetov in smrtnih skokov, katere so izvajali tisti, ki so predolgo oblegali kombi in njegovo čuvajko, pač pa pravo športno igro, ki se je imenovala: „Vlečenje vrvi“. Organizator – to je bil seveda sindikalni odbor – je od nekod privlekel dolgo vrv, jo raztegnil po jasi in pričel izbirati ekipe. Teh pa je bilo toliko, da se jih je bilo treba še otepati: Seveda, za nagrado zmagovalcu je bila pripravljena steklenica kranjske medice. Za kaj takega pa je že vredno potegniti za vrv. Tekmovalci so pričeli z vlečenjem. Vsak se je trudil, kolikor se je mogel, če je bil z močmi že pri koncu, mu je pred očmi vstala podoba steklenice z medico in zopet je potegnil za vrv, da je nasprotno ekipo skoraj podrlo. Ker pa so se taki nahajali tudi v nasprotni ekipi, se je pač sreča

menjavala. Vendar pa, na kraju je zmaga pripadala najboljšim. To je bila ekipa iz strojne delavnice. V to ekipo so se zbrali sami mladi fantje, močni kot voli, pametni pa nič bolj. Ker pa so bili poleg svoje moči še obteženi z dobrim sodčkom vina, ki so ga nosili seveda v svojih želodcih, jih nobena ekipa ni mogla potegniti čez črto. Tako so postali zasluženi lastniki kranjske medice.

Po vlečenju vrvi se je veselje nadaljevalo. Pekača sta medtem nasmodila toliko kotleto, da so se tekmovalci lahko okrepcali. Tu so se izkazali tisti, ki so med tednom trenirali s stradanjem. Sedaj pa se je razpoloženje dvignilo do nevarnih višin. Tisti, ki med tednom niso trenirali, so padali kot muhe, zdržljivejši pa so jih vlačili za grmovje. Tamkaj so pričakovali boljših časov, ko bodo spet lahko polnili svoje krompirjeve kleti z vinom in svinjskim hrbitšem. Tu in tam se je vnel hud prepir, ki pa se je na veliko žalost gledalcev končal z dobro pomerjeno klofuto. To pa je že od sile, kakšni mehkužneži smo dandanašnji Slovenci. V starih časih je bilo ob veseljah in podobnih kulturnih prireditvah razbitih glav, zmečkanih nosov in pohabljenih udov na pretek, obrcanih zadnjih pa je bilo več, kot ima osel dlak. Danes pa se najhujši prepir konča z nedolžno klofuto, kar je že prava sramota!

Medtem se je zmračilo. Ker je bil ravno čas brez lune, je postalo temno kot v kozjem rogu. Pričakovati je bilo, da jo bo vsak po najkrajši poti potegnil do-

mov, dokler ga še nosijo nesigurne noge. Pa se ni zgodilo nič takega. Nekaj najbolj taborniško se je zapodilo v grmovje, od koder so privlekli dračja in suhih vej. Kot bi mignil, je sredi jase zaplapolal ogenj, okrog katerega so se zbrali vsi preživeli. Nekaj jih je sicer ostalo v praproti, toda kdo bi se zmenil zanje. Zadonela je pesem, ki je bila tako miloglasna, da so v gozdu utihnile sove, Peskov pes pa se je užaljen - ker je prišel ob veljavo - odplazil v svojo hišico. Veselje bi trajalo še pozno v noč, če vmes ne bi prišlo nekaj nepredvidenega. Pa ne mislite, da so bili krivi naši vrli Kladivarci, ker bi omagali eden za drugim. Kje pa, zakaj pa mislite, da so trenirali cel teden? Vzrok, da se je piknik končal, je bil v tem, ker sta pekača zaradi pomanjkanja mesa ugasnila svojo peč, sindikalistka pa je zaklenila kombi, ker je bil čisto osušen. V njem ni bilo najti razen alkoholnih hlapov, radenske in sokov prav ničesar več. S tem pa se celo najbolj potrebni niso zadovoljili, zato so jo odkurili vsak po svoji poti v dolino. Pojasnjeno pa ni še to, koliko jih je prenočilo v praproti, v grmovju in pa to, koliko jih je zjutraj pregnal s svojega skednja Peskov gospodar.

Za zaključek pa še to: V današnjem času, ko se vsi zelo podimo za denarjem, častjo, prestižem, je takšna sprostitev zelo dobrodošla. Zato si člani Kladivarja podobnih piknikov še želimo in upamo, da nas naš sindikalni odbor ne bo pustil na cedilu.

Matevž Pečelin

KADROVSKE NOVICE

V naši delovni organizaciji so se zaposlili naslednji delavci:

Kopač Iztok – orodjarna
Debeljak Francka – PPS
Pregelj Borut – montaža HO
Mlakar Vojimir – orodjarna
Demšar Milan – strojni oddelek
Maretič Matevž – RO Škofja Loka
Pivk Milka – RO Škofja Loka

V naši DO je trenutno zaposlenih 205 delavcev.

STEZI

Steza miru
vabila je
mnoge; da
pozdrav njen
bil je veličasten.

Steza gladu
nalita je bila
z ljudmi vseh
starosti in modrosti;
da pozdrav
njen bil je
strašno nejasen.

Nisem vedel
ali se smeji
ali ječi, ječi.
Ali beda bedi
ali spi, spi?
Kako bi bil vesel,
da bi zaspala
in se nikdar več
ne prebudila!

Franc Kopač

„Kladivar“ je glasilo KLADIVARJA,
tovarne elementov za avtomatizacijo Žiri, Dobračeva-s p.o.

Ureja ga odbor za obveščanje:
Kavčič Ernest, Bogataj Jože, Bogataj Jože, Temelj Franci in Podobnik Vinko.

Izhaja dvomesečno, naklada 250 izvodov

Tisk: Embalažno grafično podjetje Škofja Loka

	sadni sladkor	plačilo za oprav. delo		slov. imo za Graz (Avst. Sloj)	radoznost encim za ratk. beljak	novosti gorovje v Saud. Arab	tiskarna ljudska tehnika	nizozem. pisatelj (Frederik)	belorus. reka	
Fakin Zoran	F	Z		poldragi kamen, mineral						
staroegip. bog sonca	R			vrtni red gorovje v Alžiriji						
	U									
	V									
stana Kavčič									Krema za sončenje jag. polik (Al)	
	S	T				sanje				
						Sombor				
človek rdeče polti	D	E								
						mesto pri Nilu gl. mesto Turčije				
reka v sibiriji	R	I								
moš. ima									območje ž. ime	
	E	K								
Emilija (ljubk.)	M									
rez ⁿ v medicini	E	T								
ukrajinski publicist (Vasilij)	L	N								
Trdina Janez	T	J	Tedenska Tribuna	T	T	Saloigra	F	A	R	Zorana

KADROVSKI NOVIČKI

ALJAVKA
 Kladivo je simbol KADROVSKA
 Kladivo simbolizira vztrajnost in odločnost. Kladivo je simbol
 Kladivo simbolizira vztrajnost in odločnost. Kladivo je simbol
 Kladivo simbolizira vztrajnost in odločnost. Kladivo je simbol
 Kladivo simbolizira vztrajnost in odločnost. Kladivo je simbol